

El conflicte educatiu

Per Josep Antoni Cifre

*President de Colonya, Caixa d'Estalvis de Pollença i
de la Fundació Guillem Cifre de Colonya*

“Un nin, un mestre, un llibre i un llapis poden canviar el mon. L'educació es la única solució. L'educació és el primer”. (Campanya Education First-ONU). Aquestes paraules formen part del discurs pronunciat per una nina pakistani, de sols 16 anys, a la seu de l'ONU el dia 12 de juliol de 2013. El mes d'octubre del present any, el Parlament Europeu va atorgar a Malala Yousafzai el premi Sájarov a la llibertat de consciència. La senzillesa d'aquesta activista pel dret a l'educació de les dones i el seu exemple de coratge, maduresa i dignitat perduraran en el temps, així com la vergonya dels qui el mes d'octubre de l'any 2012, amb un tret el cap, volgueren acabar amb la seva vida quan anava a escola.

Penso que és important tenir referents, exemples de vida i obra, valors, principis que són presents i que han de condicionar i determinar la nostra actuació, els nostres objectius. Des de la Fundació Guillem Cifre de Colonya volem ser coherents amb els principis i valors del nostre fundador i en aquesta convicció enguany ja presentam el desè Anuari de l'Educació de les Illes Balears. Un treball realitzat pel Grup d'Investigació i Formació Educativa i Social de la Universitat de les Illes Balears, amb objectius clars: interessar a la societat balear per l'educació, donar a conèixer el nostre sistema educatiu i les seves dades, saber què funciona i què no funciona per tal de millorar-ho i, a la vegada, compartir els treballs i experiències que es fan arreu del territori i que puguin servir als professionals de l'educació. Des de la Fundació, sempre hem assenyalat l'educació com una dels instruments de canvi i millora social, molt especialment, en la present conjuntura econòmica, social i cultural. Per a nosaltres, sempre ha estat prioritari estalonar la feina i el lideratge dels mestres i professionals de l'educació. Hem defensat la millora educativa des del consens, el coneixement de la realitat del sistema educatiu, des de la diversitat de situacions, des del diàleg, la complicitat, la participació, la motivació de la comunitat educativa i la negociació, sempre, evitant el conflicte educatiu. És evident idò, que vivim moments on feim palès el fracàs del què sempre hem recolzat. Ja s'advertia a la presentació de l'Anuari del l'any 2009, dins un marc de crisi “...el sistema educatiu patirà les pressions i urgències pròpies dels greuges socials”.

El conflicte educatiu, agreujat en el present amb el Tractament Integrat de Llengües (TIL) i la Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa (LOMCE), ens suposa tot un repte com a poble, com a comunitat educativa. Cal un gran treball per donar respostes a les necessitats educatives, recuperar la cohesió social i la credibilitat que genera la confiança que necessita el sistema educatiu. Trobar el punt d'equilibri i un marc adequat en el que puguin convergir tots els factors polítics, econòmics, socials, ideològics, culturals, familiars i tecnològics imbricats en l'educació. I a tots ens correspon cercar el clima adequat pel diàleg i consens entre els agents de l'educació. Cal tenir presents els referents i l'experiència acumulada al llarg del temps, escoltar el coneixement, acceptar la situació i capacitats del sistema educatiu públic, evitant hipotecar el seu present i futur. Cal tenir responsabilitat, generositat, coneixements i la consciència que parlem de l'educació i de la formació de les persones, de les eines que els ajudaran a tenir una vida més plena i més lliure. Si no som capaços de solucionar el conflicte educatiu que patim en l'actualitat, estam exposats a ser els causants d'una greu fractura social per la que ens recordarà la Història.

